

S mennyi kedves öböl ránk vivátolt,
míg hajónk föl, azaz délre vitt.
S mikor megláttuk a görögdinnye
illatú, est-édes Pavlodárt,
hajónk, fölbátorulva a csínyre
hatalmasat és hosszút dudált.
Meg is látszik, hogy idevalósi.
Ez a rakpart az ő otthona.
Valahol ott – be rossz is csalódni –
várja őt is a menyasszonya.
No de, hajónk, add vissza a Síkot!
Ki most ott a vendég,
kósza köd?!
Hallga, legény, még megharagítod!
Jeges-tenger-apónk már dörög.

BELLA ISTVÁN fordítása

ALEKSZANDR PLITCSENKO

Nyírfa

A nyírfa-suhanc nyelet ad kalapácsnak, erőset,
És hogyha lapátnyelet áhítasz, annak is ott van a nyírfa.
És üsd a vasat, s a szenet hajigáld, a követ törd:
Csak bátran – a nyírfa kibírja, de még tenyered se törik fel.
És végül, a szerszámod ha kopott, ha kidobni való már,
A nyírfanyelet ki ne dobd, húzzál rá új kalapácsot,
Csákányt, s a lapátra, az újra is újra csak az kell,
Jó még az a nyél, sose féltsd, végezd csak a munkád.
A nyírfa kibír mindent, s tenyered se törik fel,
És bütykös a kéz sose lesz, ha a nyírfa barátod.

BAKA ISTVÁN fordítása